

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΥΡΟΥ -
ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ**

Σύρος, 17 Απριλίου 2026

**Ιδιαίτερο Γραφείο Δημάρχου
Επικοινωνίας & Δημοσίων
Σχέσεων**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**Συνάντηση του Δημάρχου Σύρου-Ερμούπολης με τον
κ. Κωνσταντίνο-Παύλο Δαμαλά**

Καθώς η Ερμούπολη γιορτάζει τη 200ή επέτειο από την ονοματοθεσία της το 2026, ο Δήμος μας και ο Δήμαρχος Σύρου-Ερμούπολης, κ. Αλέξανδρος Αθανασίου υποδέχτηκε σήμερα, Παρασκευή 17 Απριλίου 2026, στο Δημαρχιακό Μέγαρο, την επιστροφή μιας οικογένειας της οποίας η ιστορία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη χρυσή εποχή της πόλης μας. Ο κ. Κωνσταντίνος-Παύλος Δαμαλάς, επικεφαλής του Οίκου Ζαχαρία - Δαμαλά, επισκέφτηκε τη Σύρο και τον Δήμαρχο κ. Αθανασίου, συνοδεία της κας Καλλιόπης Ξενοπούλου, με την επιθυμία να σφυρηλατήσει εκ νέου τον ιστορικό δεσμό της οικογένειάς του με τον τόπο μας. Για να κατανοήσει κανείς τη σύγχρονη ανθεκτικότητα αυτής της οικογένειας, πρέπει να στραφεί στον πρόγονό του, Αμβρόσιο Δαμαλά (1808–1869) — έναν άνθρωπο που δεν κληρονόμησε απλώς την επιρροή που άσκησε αργότερα ως δήμαρχος της πιο ζωτικής πόλης της Ελλάδας· χρειάστηκε να σφυρηλατήσει την επιβίωσή της μέσα από αδιανόητες τραγωδίες.

Γεννημένος στη Χίο, γιος του προκρίτου (διοικητή) Ιωάννη Ζαννή Δαμαλά, ο Αμβρόσιος ήταν ο πρεσβύτερος κληρονόμος μιας αρχαίας κυρίαρχης γενεαλογικής γραμμής, όντας απευθείας απόγονος της γενοβέζικης δυναστείας των Ζαχαρία ντε Δαμαλά, των τελευταίων Λατίνων Πριγκίπων της Αχαΐας. Ωστόσο, τα πρώτα χρόνια της ζωής του συντρίφθηκαν βίαια. Επιβιώνοντας από τη Σφαγή της Χίου το 1822, την εκτέλεση του πατέρα του και την αιχμαλωσία μαζί με τη μητέρα του, Αικατερίνη Πετροκόκκινου, και την αδελφή του, οργάνωσε μια τολμηρή απόδραση με ρωσικό πλοίο. Με την παρέμβαση των συγγενών του της οικογένειας Μαυροκορδάτου, μεταφέρθηκε στην αναπτυσσόμενη πόλη της Ερμούπολης.

Ο Αμβρόσιος επιστράτευσε την οξεία του αντίληψη για να εγκαθιδρύσει μια πανίσχυρη εμπορική παρουσία. Το 1845, τηρώντας την αυστηρή παράδοση της χιακής ευγενούς ενδογαμίας, παντρεύτηκε την Καλλιόπη Ράλλη, κόρη του Λουκά Ράλλη, του ανθρώπου που έδωσε στην Ερμούπολη το όνομά της. Το απόλυτο δυναστικό του κύρος επιβεβαιώθηκε από το αίμα όταν, το 1846 και το 1850, ο Βασιλιάς Όθωνας και η Βασίλισσα Αμαλία παρέκαμψαν σκοπίμως τις εν ενεργεία αρχές για να φιλοξενηθούν ιδιωτικά στο νεοκλασικό του μέγαρο επί των οδών Απόλλωνος και Χαρίτων — μια βαθυστόχαστη πράξη που αναγνώριζε την αρχαία υπόσταση της

οικογένειας.

Διορισμένος Δήμαρχος Ερμούπολεως από τον Βασιλιά το 1853, ο Αμβρόσιος ανέλαβε μια θέση πραγματικής αντιβασιλικής εμπιστοσύνης. Υπό την ηγεσία του, η «πρώτη πόλη» της χώρας γνώρισε τη χρυσή της εποχή. Πρωτοστάτησε προσωπικά στην ίδρυση της Ελληνικής Ατμοπλοϊκής Εταιρείας, επέκτεινε την αριστοκρατική συνοικία στα Βαπόρια, κατασκεύασε τη ζωτικής σημασίας δεξαμενή νερού στο Νησάκι και δώρισε δική του ιδιωτική περιουσία για την επέκταση της Πλατείας Όθωνος (νυν Πλατεία Μιαούλη). Το 1855, σε μια συγκινητική αναφορά στα δικά του νεανικά χρόνια ως ορφανού αιχμαλώτου, ίδρυσε το Δημοτικό Ορφανοτροφείο Αρρένων.

Το πραγματικό του μέγεθος ως πατρίκιου ηγέτη αποδείχθηκε κατά τη διάρκεια δύο σοβαρών αστικών κρίσεων. Όταν χτύπησε η επιδημία χολέρας του 1854 και η ελίτ της πόλης τράπηκε σε φυγή, ο Αμβρόσιος παρέμεινε, συγκεντρώνοντας προσωπικά πόρους για να δημιουργήσει αποθέματα σιταριού, ιδρύοντας πολιτοφυλακή και χρηματοδοτώντας δωρεάν ιατρική περίθαλψη. Χρόνια αργότερα, η αντιοθωνική εξέγερση του 1862 απείλησε να βυθίσει την Ερμούπολη σε έναν βίαιο ταξικό πόλεμο. Ο Αμβρόσιος έπαιξε ένα επικίνδυνο διπλό παιχνίδι για να προστατεύσει τον λαό του από την κοινωνική αναρχία και τη λεηλασία. Προσποιήθηκε ότι συντάσσεται με τις ένοπλες παρατάξεις για να επιβάλει αυστηρή τάξη στο πλήθος, διασφαλίζοντας ότι τα δημόσια έργα, όπως το Θέατρο Απόλλων, θα συνεχίζονταν απρόσκοπτα.

Οι ελιγμοί του εξασφάλισαν μια αναίμακτη λύση όταν έφτασε το πολεμικό πλοίο του Βασιλιά. Ωστόσο, η κυβέρνηση παρεξήγησε τον ρεαλιστικό περιορισμό των στασιαστών από την πλευρά του, και ο Βασιλιάς Όθωνας τον έπαυσε από τα καθήκοντά του. Επανεκλεγείς άμεσα από τους πολίτες σε μια ένδειξη απόλυτης πίστης, ο Αμβρόσιος επέλεξε να παραιτηθεί διπλωματικά παρά να εκβιάσει μια πολιτική σύγκρουση.

Μετακομίζοντας στη Μασσαλία της Γαλλίας, συνέχισε να χρηματοδοτεί μυστικά εθνικούς σκοπούς, συμπεριλαμβανομένης της Μεγάλης Κρητικής Επανάστασης. Το 1869, οι πολίτες της Ερμούπολης, αναγνωρίζοντας ότι του όφειλαν την επιβίωση και το μεγαλείο της πόλης τους, του απένειμαν ένα αδαμαντοκόλλητο χρυσό μετάλλιο συνοδευόμενο από ένα ψήφισμα με 700 υπογραφές, το οποίο εκτίθεται σήμερα στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου στο Δημαρχιακό Μέγαρο Ερμούπολης. Απεβίωσε το ίδιο έτος, και η σορός του επεστράφη στη Σύρο για να ενταφιαστεί στο κοιμητήριο του Αγίου Γεωργίου.

Όταν ο νεοστεφής Βασιλιάς Γεώργιος Α' κατέπλευσε στην Ερμούπολη, δύο χρόνια αφότου είχε αναχωρήσει ο Αμβρόσιος, αγνάντεψε τα ναυπηγεία και τις νεοκλασικές πλατείες, αναφωνώντας: «Το Λίβερπουλ της Ελλάδος!» Ο μονάρχης αντίκριζε τη φυσική και πολιτιστική κληρονομιά που είχε αφήσει πίσω του ο Αμβρόσιος.

Κεντρικό θέμα της προγραμματισμένης συνάντησης ήταν η επαναπαρουσία της οικογένειας Δαμαλά στη Σύρο, στο πλαίσιο συνεργασίας με τον Δήμο Σύρου-Ερμούπολης και μάλιστα σε μία τόσο συμβολική χρονιά, αυτή των επετειακών εορτασμών για την συμπλήρωση των 200 χρόνων από την ονοματοδοσία της Ερμούπολης. Η συζήτηση επικεντρώθηκε στα ελπιδοφόρα σχέδια του κ. Κωνσταντίνου –Παύλου Δαμαλά για την επανασύσφιξη των δεσμών του Οίκου Ζαχαρία-Δαμαλά με το νησί μας, καθώς και στη διάθεσή του να προσφέρει, μέσω φιλανθρωπικών δράσεων και προγραμμάτων, στην τοπική κοινωνία με πολυεπίπεδο τρόπο.

Η συζήτηση ολοκληρώθηκε σε πολύ εγκάρδιο κλίμα με τον κ. Δαμαλά να εκφράζει τον θαυμασμό του για την μοντέρνα Ερμούπολη και τον ενθουσιασμό του για την έναρξη μίας νέας εποχής κατά την οποία ο Οίκος Ζαχαρία-Δαμαλά του θα μπορεί και πάλι να συμβάλλει ενεργά στη διαμόρφωση της. Μετά το πέρας της συνάντησης, ο κ. Κωνσταντίνος-Παύλος Δαμαλάς ξεναγήθηκε στους χώρους του Δημαρχιακού Μεγάρου και εξέφρασε την επιθυμία του να επιστρέψει σύντομα στην Ερμούπολη.

**Γραφείο Επικοινωνίας
Δήμου Σύρου - Ερμούπολης**